

“యువర్ ఆ బెస్ట్ ఫ్రీక్....
అందరూ వినండి” భద్రాద్రి
చేతులు వైకెత్తి అరచిన అరుపులకు అంద
రము నిశ్చయంగా అయ్యాము.

“రేయ్....మూడురోజులక్రితం డిల్లీలో
వట్టవగ్రలా బాంకు వగులగొట్టి ముప్పై
లక్షలు దోచుకుపోయారు. దారిలో మూడు
కారులు మార్చారు. ఇప్పటికీ అయిదెంటి
ఏకేషను దొరకలేదా....”

“ఎట్లా జరిగింది భద్రాద్రి” అడిగాడు
మామూ.

“ఏముందిరా : ముందు వాచ్ మన్ ని
కాలేజీరా...తరువాత లోపలికివెళ్లి కాపి
యర్ కు కత్తిచూపించి మొత్తం దోచు
కొన్నాడు. మరో విషయం!.....సట్టిచ్చిన
వాళ్ళకు పాతికవేల రూపాయల బహుమతి
ఇస్తారటో....” అతనికళ్ళు అశ్చర్యంతో
మెరుస్తున్నాయి.

“నెక్స్ట్....” అన్నాడు బాషా.
“ఫారీస్ లో ఒకచోట రోడ్డు....తొంభై
ఏళ్ళ ముసలోడు వద్దాలుగేళ్ళ మనవరాల్ని
రేవ చేశాడురా....వాడికెలాంటి శిక్ష వేస్తారో.
రోజులు చూడాలెలా వున్నాయో!....”
అతనిగొంతు దుఃఖంతో పూడుకుపోయింది.

“ఇది వినండి.... చీరాల్లో కోతి భలే
అల్లరిచేస్తూండటా! వట్టిచ్చినవాడికి వెయ్యి
రూపాయలు బహుమతి....” కోతిలాగ ఎగి
రాడు భద్రాద్రి.

“భద్రాద్రి! బ్రైము అయిదు నిమిషాలే
వుంది. వార్తలు త్వరగా చెప్పేయ్. అపీసరు
వచ్చేటయిమయింది....”

భద్రాద్రి మళ్ళీ అందుకున్నాడు....
“ఏముందిరా! రాజకీయాలు నిలకడ లేక
పోయాయి. చీఫ్ మినిస్టరు రేపు మినిస్టర్ల
పోర్టుపోలియోలు మారుస్తాడట. ఎవరు ఏ
పోర్టుపోలియో అయింది రేపు చెబుకానా!
న్యూస్ ఓనర్...ఎవరాలి ఇప్పించేది?..”

నేను లేచాను. నా వెంట భద్రాద్రి
బయలుదేరాడు.

భద్రాద్రి వయస్సు యాభై మూడేళ్ళు.
అతని వయసును బట్టి అతను ఎవరినీ “ఒరే”
అన్నా ఎవరం వట్టించుకోం. గుమస్తాగా
వుద్యోగంలో చేరాడు. గుమస్తాగానే
రిటయిరవబోతున్నాడు.

వస్తువుల ధరలు ఐనకొద్దే క్రాచు
పాముల్లా వున్న ఈ రోజుల్లో గుమస్తాకు
ఓ న్యూస్ పేపరు ఇంటికి తెప్పించుకోవా
లంటే అలివయ్యే పనికాదు. అపీసుకో
ఇంగ్లీషు డెయిలీ వస్తుంది. అది అపీసరు
గారి టేబుల్ మీదికిపోతుంది గనక ఎవరం
చొరవ తీసుకోము. ఆ పరిస్థితుల్లో మా అపీ
సుకు వర్మనెంటు అర్జిస్తయిన భద్రాద్రి

ఉదయాన్నే నిద్రలేచి వెంటరుకు వెళ్లి
అన్ని ఇంగ్లీషు, తెలుగు పత్రికలు అరువు
చదివి (ఉచితంగా) వస్తుంటాడు.

అపీసు పదిన్నరకనగా ఓ అరగంబ
ముందుగా వచ్చి వార్తలు చదువుతాడు.

“అయితే ఒక విచిత్రం జరిగింది.
పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వాలని వాళ్ళు అను
కొంటూండగా పిల్లవాడు ఏడుస్తూ వీధిలోంచి
వచ్చాడు....”

“నగలున్నాయా....” అతృతగా అడి

ఆ సమయానికి మేముంకా చేరుకొని
ఉంటాము. మొదట్లో మర్యాదకు మేము
కాపికి పిలిచేవాళ్ళం. కాని ఇప్పుడతనే
అడుగుతున్నాడు.

అన్నిరోజుల్లాగే ఆ రోజునూ సూర్యుడు
నడ్డిమీద మోస్తున్నాడు ఉదయం పదింబా
వయింది. చిన్నగా వర్షపు తుంపరలు పడు
తున్నాయి. భద్రాద్రి ఇంకా రానందుకు
విసుగ్గా వుంది. ఇంతలో “యువర్ ఆ బెస్ట్ ఫ్రీక్
...అందరూ వినండి” తన మామూలు
ఫక్కిలో చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

“ఈ రోజు వార్తలు చెప్పుకోదగ్గవేం
లేవు....విజయవాడలో రెండువందల గుడి
నెలు తగలబడిపోయాయి. ఎవడో వెధవ
పిగెట్ క్రాగి వేశాడట రేయ్ ఇది
వినండిరా ఎంత తమాషాగావుందో. ఒక
కాత, మనవడి మూడో పుట్టి న రోజు న
ఎక్కడో అప్పుచేసి మూడువేలు తెచ్చి ఓ
బంగారు చైను, వాచి, ఉంగరం చేయిం
చాడురా....ఆ రాత్రి తనవ్రక్కనే వదుకో
బెట్టుకొన్నాడు మనవడ్ని. అంతే. తెల్లవారే
సరికి మనవడు వ్రక్కన లేడు తెల్లవారి
వెతికినా వ్రయోజనం లేకపోయింది.”

“అయ్యయ్యో” అన్నాం అందరం
విచారంగా.

గాడు వేమరాజు.

“ఇంకెక్కడుంటాయిరా నగలు.... ఆ
ముసలోడికి ఒక వైపు విద్వ తిరిగి వచ్చి
నందుకు సంకోషంగా వున్నా.... మూడు
వేలు ఏట్లో పోయాల్సొచ్చినందుకు తలచు
కొని తలచుకొని ఏడాడు”.... భద్రాద్రి
గుండెల్లోంచి ఏడుపు తన్నుకొచ్చింది. అదే
మాకు నచ్చని విషయం. ఎవరికేం జరిగినా
తనకే జరిగినట్లు అందులో లీనమయిపోయి
త నా బాధపడతాడు

“భద్రాద్రి.... మరేం బాధపడకు....
కాపికి వెళ్లారా!” పిలిచాడు బాషా.

“బాధపడక ఏం చేసేదిరా.... ఆ ముస
లాడ్ని నేనే. నా మనవడి నగలే దొంగ
లెత్తుకుపోయారు” ముఖం అరచేతుల్లో
పెట్టుకొని దుఃఖిస్తున్నాడు. మా అందరి
గుండెలు భారమయ్యాయి. ఈ షాకునుంచి
ఎలా తేరుకుంటాడో అనుకొన్నాము.

కాని మేం ఊహించని విధంగా మరు
రోజు పదిగంటలకు “యువర్ ఆ బెస్ట్ ఫ్రీక్
... అందరూ వినండి ఈ రోజు
వార్తలు....” గుండెలోని బాధను అదిమి
పెట్టి, చేతులు వైకెత్తి చెప్పడం మొదలు
పెట్టాడు భద్రాద్రి.

—పి. సుబ్రహ్మణ్యం